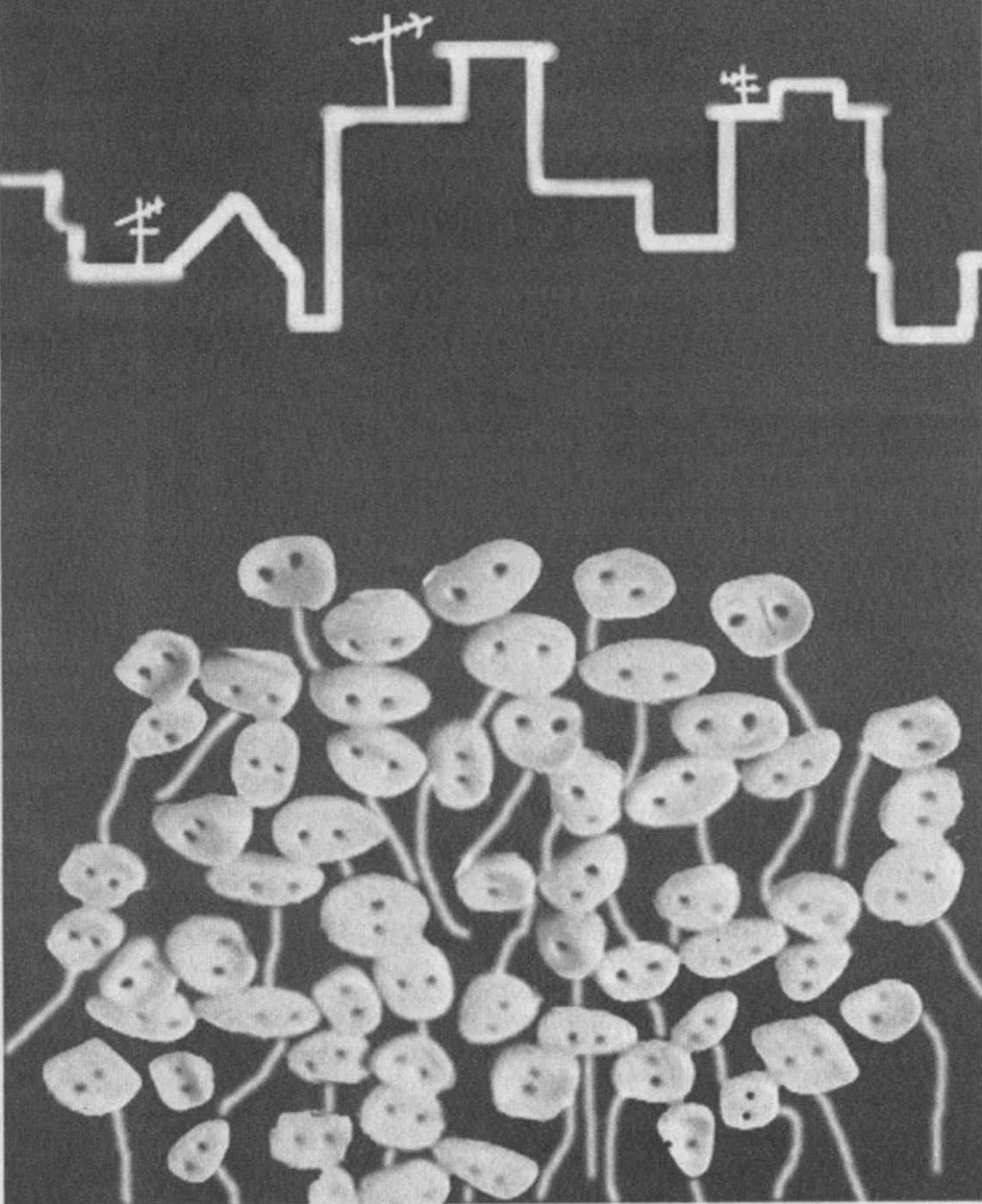

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

συνέλευση ενάντια στην ειρήνη

αθήνα '04

ΑΙ ΕΔΩ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ Ο ΕΧΘΡΟΣ

Ο πόλεμος τους είναι παντού...

Ο πόλεμος στο Ιράκ συνέβη σε περίοδο παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης ως προϊόν του ανταγωνισμού μεταξύ των οικονομικό- στρατιωτικά ισχυρών κρατών του πλανήτη. Είναι ο ανταγωνισμός μεταξύ Αμερικανοβρετανών και των συμμάχων τους, ενάντια στους Γαλλογερμανούς, την Ρωσία, την Κίνα και τους συμμάχους τους. Έτσι, το επιχείρημα ότι ο πόλεμος γίνεται για το πετρέλαιο συσκοτίζει τα πραγματικά αίτια αφού οι πετρελαιοπηγές του Ιράκ ακόμα και τώρα υπολειπόμενες και η ανοικοδόμηση φαντάζει όνειρο. Και αυτό βέβαια γιατί οι αμερικανοβρετανοί θέλουν να εμποδίσουν την πετρελαιοκή πρόσβαση των ανταγωνιστών τους. Η σύρραξη είναι η πολεμική διαχείριση της κρίσης, ένας ταξικός πόλεμος ενάντια σε χιλιάδες προлетάριους, ως υποτίμηση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, ως ξύπνημα των εθνικών πολιτικών και ως ικανοποίηση του αιτήματος για ασφάλεια στο εσωτερικό των μητροπόλεων. Είναι η πολεμική διαχείριση της ανθρωπίνης εργασίας, με δημιουργία προσφύγων και εργατών σε απόγνωση, σε χώρες κατεστραμμένες με αναγκαστική υπακοή και με μεγαλύτερη ανοχή προς τα επίδοξα αφεντικά.

Ο πόλεμος συνεχίζεται με τον ελληνικό ιμπεριαλισμό στα βαλκάνια και την ελληνοτουρκική φιλία.

Η Ελλάδα εμπλέκεται σε κάθε πολεμική σύρραξη τα τελευταία δέκα χρόνια, ενώ έχει οικονομική-στρατιωτική παρουσία σε Αλβανία, Μακεδονία, Κόσσοβο, Βοσνία, Αφγανιστάν. Ο πόλεμος λοιπόν συνεχίζεται στο Ιράκ ως καθημερινό αντάρτικο αλλά και στα βαλκάνια με τον ελληνικό ιμπεριαλισμό, ο οποίος δεν θα αφήσει ανεκμετάλλευτη μια μελλοντική αναταραχή στο Κόσσοβο και την Μακεδονία και θα υπερασπίσει στρατιωτικά τα ήδη εγκατεστημένα οικονομικά συμφέροντα του.

Ο ελληνικός στρατός διεκδικεί την διοίκηση των ειρηνευτικών δυνάμεων σε Αλβανία και Μακεδονία με στήριγμα τον αντιαμερικανισμό κάθε απόχρωσης, διεκδικώντας πάντα έναν πιο ενεργό ρόλο. Παράλληλα τα ελληνικά αφεντικά, κλείνοντας αμοιβαία με τα τουρκικά αφεντικά το μέτωπο της Κύπρου, επιτρέπουν από κοινού άτυπα την ύπαρξη δύο ξεχωριστών κρατών διαφορετικών χαρακτηριστικών. Με την ένταξη του ελληνοκυπριακού τμήματος στην ευρωπαϊκή ένωση η Ελλάδα δε μπορεί παρά να ισχυροποιεί ακόμα περισσότερο τη θέση της στις διεθνείς σχέσεις και οργανισμούς. Και όλα αυτά γιατί τα ελληνικά και τουρκικά αφεντικά σκέφτονται ορθολογικά: Το στρατιωτικό και οικονομικό ενδιαφέρον των πρώτων βλέπει στα βαλκάνια ενώ των δευτέρων στο Βόρειο Ιράκ. Από κοινού λοιπόν θα συνεργαστούν για να κλείσουν ή να παγώσουν την ελληνοτουρκική διαμάχη από την Κύπρο μέχρι και την Θράκη (μουσουλμανική μειονότητα).

Έτσι ο ελληνικός ιμπεριαλισμός είναι έτοιμος με την πρώτη ευκαιρία να υπερασπίσει με τα όπλα τις ελληνικές επενδύσεις (όπως χαρακτηριστικά είχε κάνει στο παρελθόν με υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στα Τίρανα της Αλβανίας). Γι' αυτό και η ελληνική κυβέρνηση δε δίστασε να ταχθεί υπέρ της θωράκισης της Τουρκίας σε συνεδρίαση του ΝΑΤΟ στις 25.1.2003 ενόψει του πολέμου στο Ιράκ.

Ο πόλεμος συνεχίζεται με την αναδιάρθρωση του στρατού και την στρατιωτικοποίηση της εργασίας.

Οι στρατιωτικές επιδόσεις του ελληνικού κράτους και οι ανάγκες των ειρηνευτικών αποστολών του απαιτούν επίλεκτα στρατιωτικά σώματα με καθορισμένες αρμοδιότητες. Η αποστολή των δυνάμεων αυτών αποτελεί διαπραγματευτικό χαρτί στη διεκδίκηση συμβολαίων- κερδών- επενδύσεων και ενισχύει την πολιτικοοικονομική επιρροή στα πλαίσια του ανταγωνισμού ή συμμαχιών των αναπτυγμένων οικονομικά κρατών.

α. Είναι λοιπόν απόλυτα αναγκαία η δημιουργία ενός ευέλικτου και καταρτισμένου επαγγελματικού στρατού που ν' ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες του ελληνικού κράτους. Ακόμα κι αν αυτό σημαίνει σύρραξη για λόγους τρομοκρατίας ('φανατικοί

μουσουλμάνοι') ή ενάντια στο οργανωμένο έγκλημα στα βαλκάνια. Και η ελληνική κοινωνία φυσικά, στο όνομα της υπεράσπισης της ατομικής ιδιοκτησίας και του αιτήματος για ασφάλεια, δε θα μπορούσε να' ναι αντίθετη σε μια επέμβαση του ελληνικού στρατού για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας που απειλεί τα εθνικά συμφέροντα εντός και εκτός συνόρων. Έτσι μειώνεται σταδιακά η στρατιωτική θητεία και προωθείται ο θεσμός του επαγγελματία οπλίτη, του οποίου η φιγούρα προς το παρόν ταιριάζει αρκετά σε αυτήν του δημοσίου υπαλλήλου. Η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, στην οποία ο στρατός είναι ιδιαίτερα κοινωνικοποιημένος, αγκαλιάζει το θεσμό του επαγγελματία οπλίτη ο οποίος δεν είναι πια η απωθητική φιγούρα του καραβανά, αλλά ένα άτομο που με πρόσημα την ανεργία και την βεβαιότητα της επαγγελματικής αποκατάστασης, εντάσσεται στον ελληνικό στρατό σαν να εντάσσεται σε οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία.

Ο νέος στρατός θα είναι ένα ειδικά καταρτισμένο σώμα αποτελούμενο από δύο κοινωνικές φιγούρες εκπαιδευμένων πολυλειτουργικών στρατιωτών: 1. αυτόν που φαντασιώνει τον εαυτό του ως ράμπο και 2. αυτόν που απλά αναζητά επαγγελματική αποκατάσταση. Στο πεδίο της μάχης ο διακλαδικός στρατός, ως συνεργασία του στρατού ξηράς, της αεροπορίας και του ναυτικού, θα αποτελείται από μονάδες έτοιμες για σύρραξη με τις μεθόδους σύγχρονου πολέμου. Ο επαγγελματίας οπλίτης είναι ο εκπαιδευμένος στρατιώτης και όχι ο δυσανεκτός και εξαναγκασμένος φαντάρος που κάνει την θητεία του, και θα χειρίζεται εξοπλισμούς και υποδομές χωρίς λάθη και αναστολές. Άλλωστε είναι ο πραιτοριανός του ελληνικού ιμπεριαλισμού και θα κληθεί να τον υπερασπιστεί εντός και εκτός των συνόρων με κάθε δυνατό τρόπο. Το οικονομικό κόστος του επαγγελματικού στρατού είναι μεγάλο (μισθοί- σύγχρονα οπλικά συστήματα) και το κρύβουν σκόπιμα.

β. Το ελληνικό κράτος αναδιαρθρώνει τις στρατιωτικές δομές του εκχωρώντας κάποια από τα καθήκοντα που πριν εκτελούσαν οι κληρωτοί, σε ιδιωτικές εταιρείες και δίνει ώθηση σε μια αγορά που περιστρέφεται γύρω από το στρατό σε καιρό ειρήνης και πολέμου αποτελούμενη από επιχειρήσεις καθαριότητας, ιματισμού, catering, τηλεπικοινωνιών, μεταλλουργίας, κατασκευαστικές εταιρείες, επιχειρήσεις όπλων .

Η στρατιωτικοποίηση της εργασίας συνίσταται στο ότι το προσωπικό αυτών των εταιρειών αποδέχεται ένα ιδιαίτερο εργασιακό καθεστώς με το να υπογράφει ότι δεν πρόκειται ποτέ να απεργήσει και να διαταράξει την εκεί εργασιακή ειρήνη, ενώ παράλληλα είναι υποχρεωμένο να δίνει πληροφορίες για την κοινωνική του ζωή, την τυχόν συνδικαλιστική του δράση και τις προσωπικές του συνήθειες.

Υπάρχουν ένα σωρό τομείς που δουλεύουν άμεσα ή έμμεσα για τον στρατό όπως η ΕΛΒΟ του Μυτιληναίου, το Ινστιτούτο Τεχνολογίας και Έρευνας στην Κρήτη που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή ηλεκτρονικών ερευνών για στρατιωτικές εφαρμογές και ο ΟΤΕ που είναι γεμάτος από κρατικούς πράκτορες και χαφιάδες. Επίσης είναι η Intracom η οποία κατασκευάζει ηλεκτρονικό στρατιωτικό εξοπλισμό για το ΝΑΤΟ, και ασύρματους για τον ελληνικό στρατό, τα ναυπηγεία Σκαρामαγκά (με την κατασκευή πλοίων για το πολεμικό ναυτικό) και ο Γερμανός ο οποίος προμηθεύει μπαταρίες για τορπίλες.

Η στρατιωτικοποίηση όμως της εργασίας προωθείται ως γενικευμένος μιλιταρισμός της κοινωνικής ζωής. Άλλωστε η εργασιακή ειρήνη και η εκμετάλλευση της μαύρης εργασίας είναι συστατικά στοιχεία της ελληνικής κοινωνίας. Ο ατομικισμός και η συντηρητικοποίηση φαίνονται στον ρατσισμό και στην δίχως όρια εκμετάλλευση των μεταναστών, στον σεξισμό και ρατσισμό απέναντι στις γυναίκες και τους ομοφυλόφιλους, στα μεγάλα ποσοστά τηλεθέασης καθώς και στο δομικό ρόλο της οικογένειας τόσο στην παραγωγή όσο και στην κοινωνικοποίηση του ατόμου.

Ο νεοδομημένος στρατός με τον πολυλειτουργικό στρατιώτη είναι το ανάλογο του πολυλειτουργικού μαθητή στα σχολεία και του πολυλειτουργικού εργάτη στην κοινωνία. Ένα ενιαίο μοντέλο παραγωγής σε στρατό, σχολεία και χώρους εργασίας, δημιουργεί ανάλογες κοινωνικές φιγούρες. Επίσης επιτυγχάνεται σύνδεση της στρατιωτικής θητείας με την αγορά εργασίας μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και επαγγελματικού προσανατολισμού κατά την διάρκεια της 12μηνιαίας θητείας. Έτσι υπάρχει για τους κληρωτούς φαντάρους δυνατότητα

εγγραφής ακόμη και σε δημόσια ΙΕΚ το τελευταίο τρίμηνο της θητείας τους, ενώ ακολουθεί δημοσίευση των ονομάτων στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης που έχει το ενδεικτικό όνομα 'armyjob' και τα στοιχεία αυτά αξιοποιούνται κατάλληλα από τους εργοδότες. Με την λήξη της θητείας οι νέοι εργάτες, πειθαρχημένοι και από τον στρατιωτικό μηχανισμό, θα μπουν κατευθείαν στις μηχανές εντατικοποίησης και αφαίμαξης από το ελληνικό κεφάλαιο.

Ο πόλεμος συνεχίζεται με την εθνική ενότητα ενόψει μιας μεγάλης ιδέας.

Αφεντικά και εργάτες συμπορεύονται μπροστά σε οποιαδήποτε ενωτική ιδέα όπως ανταμερικανισμός, "ειρνοφιλία", ολυμπιακοί αγώνες στην αθήνα. Όπως και να 'χει, η ελληνική κοινωνία αποκτά την κατάλληλη συνοχή μεταξύ των δύο αντίπαλων τάξεων. 'Ετσι ανταμερικανισμός και "ειρνοφιλία" είναι ιδεολογίες λειτουργικές για τον ελληνικό ιμπεριαλισμό γιατί από την μια ενοχοποιούν τις ΗΠΑ για τον πόλεμο στο Ιράκ, ενώ από την άλλη αθρώνουν τον ενεργό ρόλο της Ελλάδας στον πόλεμο αυτό και την συμμετοχή της στην λεηλασία των βαλκανίων.

Ο φιλειρηνισμός είναι μια ανθρωπιστική τάση που επιδιώκει να βάλει πλάι πλάι δεξιούς, αριστερούς, πασόκους, αφεντικά και εργάτες και όλους μαζί να τους κατεβάσει στις "μεγαλειώδεις" διαταξικές πορείες όπως αυτές της προηγούμενης άνοιξης. Ανταμερικανισμός και "ειρνοφιλία" δίνουν την δυνατότητα σε ευέλκτους τσαρλατάνους όπως ο Λαλιώτης να το παίζουν αντιιμπεριαλιστές και "ειρηνιστές", την στιγμή που η κυβέρνηση τους παραχώρησε στον πόλεμο του Ιράκ την αεροναυτική βάση της Σούδας και το Νατοϊκό Στρατηγείο Τιρνάβου Λάρισας.

Η ελληνική κοινωνία μισεί μόνο τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και δεν θέλει να βλέπει ότι οι έλληνες καπιταλιστές ιδιοκτήτες πετρελαιοφόρων πλοίων ήταν αυτοί που ανεφοδίαζαν τον συμμαχικό στόλο. Κομμάτι της διαχείρισης του συστήματος και όχι εμπόδιο είναι κάθε τάση που σε στιγμές κρίσης εκφράζει την αβεβαιότητα για τα κέρδη των μικροαφεντικών και την ανασφάλεια από την απειλή της ανεργίας.

Με την σειρά της η ολυμπιάδα σημαίνει εντατικοποίηση της εργασίας, εργατικά ατυχήματα-εργατικές δολοφονίες, αίτημα για ασφάλεια και κέρδη για τα αφεντικά (κατασκευαστικές εταιρείες). Οι παραπάνω ιδέες αποτελούν πρόβα εθνικής ενότητας που αν χρειαστεί θα οδηγήσουν τον ελληνικό ιμπεριαλισμό σε πολεμική σύρραξη στα βαλκάνια για την υπεράσπιση των συμφερόντων του και μόνο. Ίσως σύντομα αποδειχθεί ότι οι έλληνες караβανάδες δεν είναι περισσότερο αλεξίσφαιροι από τους Ιταλούς, Ισπανούς, Πολωνούς και λοιπούς συναδέλφους τους ("της συμμαχίας").

Αυτή η ειρήνη που καταπίνει το ταξικό μίσος μας, που αθώνει το ρατσισμό και την άγρια εκμετάλλευση των μεταναστών, προετοιμάζει τον ελληνικό στρατό για σύρραξη και στηρίζει τους έλληνες επενδυτές για οικονομική λεηλασία στα βαλκάνια. Αυτή η ειρήνη που οδηγεί στην συμφιλίωση αφεντικών και προλετάρων, στην Ελλάδα της ανάπτυξης και των νεκρών στα δημόσια έργα είναι εχθρός μας.

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ...ο εχθρός μας είναι εδώ

Συνέλευση ενάντια στην ειρήνη. Μία συλλογικότητα 45-50 ατόμων που δημιουργήθηκε το Μάρτιο του 2003 με αφορμή τον πόλεμο στο Ιράκ, με σκοπό να πάρει θέση μάχης στο καθημερινό κοινωνικό και ταξικό πόλεμο που διεξάγεται εντός κι εκτός των συνόρων.

Συνέλευση ενάντια στην ειρήνη της μισθωτής σκλαβιάς που αρχίζει απ' την καθημερινή βία και εκμετάλλευση και τελειώνει στους νεκρούς των εργατικών ατυχημάτων, *Ενάντια στην ειρήνη* της οικογένειας που αρχίζει με καλούς υπολογισμούς και τελειώνει στη συζυγική βία, *Ενάντια στην ειρήνη* του εθνικού συμφέροντος που αρχίζει με την ελπίδα της καριέρας και τελειώνει στις συλλογικές ανοχές/ συνενοχές στα κόμματα και το κράτος.
Συνέλευση ενάντια στην ταξική ειρήνη, ενάντια στο διαρκή πόλεμο των αφεντικών και των λακέδων τους.